

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 360-361/2567

บริษัท ส.ลูกหนี้ผู้ร้อง ขอบริษัทบริหารสินทรัพย์ ส.ผู้คัดค้าน

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/70, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 90/58, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/58, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/70, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/63

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้บริหารแผนเสนอขอแก้ไขแผนฟื้นฟูกิจการในส่วนของการจัดสรรการชำระหนี้และขอขยายกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผนเดิม ซึ่งแผนฟื้นฟูกิจการที่ขอแก้ไขนั้นเจ้าหนี้กลุ่มที่ 2, 3 และ 4 จะได้รับชำระหนี้เงินต้นลดลงจากแผนฟื้นฟูกิจการฉบับเดิม ผู้บริหารแผนจึงต้องแสดงให้เห็นว่าเมื่อดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการฉบับที่แก้ไขสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายตาม พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/58 (3) ด้วยเช่นกัน เมื่อผู้บริหารแผนไม่ได้แสดงให้เห็นว่าเมื่อดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการฉบับที่แก้ไขสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายตาม พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/58 (3) ทั้งยังได้ความจากรายงานสรุปข้อเสนอขอแก้ไขแผนฟื้นฟูกิจการของผู้บริหารแผนที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้จัดทำมาเสนอต่อศาลว่าเจ้าหนี้กลุ่มที่ 2 และ 3 จะได้รับชำระหนี้กรณีฟื้นฟูกิจการน้อยกว่ากรณีล้มละลาย ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าเมื่อดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการฉบับที่แก้ไขสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้บางรายได้รับชำระหนี้น้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย ศาลจึงไม่อาจมีคำสั่งเห็นชอบด้วยข้อเสนอขอแก้ไขแผนดังกล่าวได้ และเมื่อข้อเสนอขอแก้ไขแผนฉบับต่อมาเป็นการขอขยายกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผนและขอแก้ไขเงื่อนไขการออกจากแผนโดยเป็นการขอแก้ไขต่อจากข้อเสนอขอแก้ไขแผนฉบับแรกซึ่งจำนวนเงินที่เจ้าหนี้บางรายจะได้รับชำระหนี้ยังคงน้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายเช่นเดิม ศาลฎีกาจึงไม่เห็นชอบด้วยข้อเสนอขอแก้ไขแผนฉบับต่อมาทุกฉบับ และย่อมมีผลให้เจ้าหนี้และลูกหนี้ต้องกลับไปผูกพันกันตามแผนฟื้นฟูกิจการฉบับเดิมที่ศาลเห็นชอบด้วยแผน การที่ศาลล้มละลายมีคำสั่งให้ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตาม พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/70 วรรคหนึ่ง โดยเห็นว่าการฟื้นฟูกิจการตามแผนฟื้นฟูกิจการฉบับที่มีการแก้ไขดังกล่าวได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผนแล้ว จึงต้องถูกยกเลิกเพิกถอนด้วย

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้และตั้งลูกหนี้เป็นผู้ทำแผน เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2555 ต่อมาศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนเมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2558 โดยมีลูกหนี้เป็นผู้บริหารแผน ผู้บริหารแผนได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผนและศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/70 วรรคหนึ่ง เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2565 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานฯ หลังจากศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนแล้วผู้บริหารแผนได้ยื่นข้อเสนอขอแก้ไขแผนฉบับลงวันที่ 27 มีนาคม 2563 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์นัดประชุมเจ้าหนี้ในวันที่ 2 เมษายน 2563 แต่ได้ยกเลิกนัดและกำหนด

วันนัดประชุมเจ้าหนี้ใหม่ในวันที่ 11 มิถุนายน 2563 ก่อนวันนัดประชุมเจ้าหนี้ไม่น้อยกว่า 3 วัน ผู้บริหารแผนได้ยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ 5 มิถุนายน 2563 ขอแก้ไขข้อเสนอขอแก้ไขแผนฉบับลงวันที่ 27 มีนาคม 2563 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์พิจารณาแล้วเห็นควรรวมเป็นฉบับเดียวกัน เพื่อให้ที่ประชุมเจ้าหนี้ได้พิจารณาลงมติ ปรากฏว่าที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติยอมรับข้อเสนอขอแก้ไขแผนฉบับดังกล่าวตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/63 ประกอบมาตรา 90/46 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้แจ้งกำหนดวันนัดพิจารณาคำขอแก้ไขแผนให้ผู้บริหารแผนและบรรดาเจ้าหนี้ทราบโดยชอบแล้ว ขอให้ศาลนัดพิจารณาว่าจะเห็นชอบด้วยข้อเสนอขอแก้ไขแผนดังกล่าวหรือไม่ ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/58 ประกอบมาตรา 90/63 ผู้คัดค้านซึ่งเป็นเจ้าหนี้รายที่ 1 ยื่นคำคัดค้านขอให้มีความเห็นชอบด้วยข้อเสนอขอแก้ไขแผนและพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย ศาลล้มละลายกลางพิจารณาแล้วมีความเห็นชอบด้วยแผนที่มีการแก้ไขตามมติของที่ประชุมเจ้าหนี้ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โดยมีคำสั่งเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2563 ผู้คัดค้านยื่นคำร้องขออนุญาตอุทธรณ์และอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเคราะห์แล้วเห็นว่า กรณีไม่มีเหตุที่จะอนุญาตให้ผู้คัดค้านอุทธรณ์ จึงให้ยกคำร้องและไม่รับอุทธรณ์ คืบค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์ทั้งหมดแก่ผู้คัดค้าน ต่อมาเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานให้ผู้บริหารแผนได้ยื่นข้อเสนอขอแก้ไขแผนฉบับลงวันที่ 5 มีนาคม 2564 และฉบับลงวันที่ 9 เมษายน 2564 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์นัดประชุมเจ้าหนี้ในวันที่ 19 เมษายน 2564 แต่ได้เลื่อนไปนัดประชุมเจ้าหนี้ใหม่ในวันที่ 14 พฤษภาคม 2564 ก่อนวันนัดประชุมเจ้าหนี้ ผู้บริหารแผนได้ยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ 11 พฤษภาคม 2564 ขอแก้ไขแผนฟื้นฟูกิจการ โดยขอยกเลิกคำร้องขอแก้ไขแผนฟื้นฟูกิจการฉบับลงวันที่ 9 เมษายน 2564 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จึงรับคำร้องขอแก้ไขแผนฟื้นฟูกิจการฉบับลงวันที่ 5 มีนาคม 2564 เป็นคำร้องขอแก้ไขแผนฉบับที่ 1 และรับคำร้องขอแก้ไขแผนฟื้นฟูกิจการฉบับลงวันที่ 11 พฤษภาคม 2564 เป็นคำร้องขอแก้ไขแผนฉบับที่ 2 ปรากฏว่าที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติยอมรับข้อเสนอขอแก้ไขแผนทั้งสองฉบับดังกล่าวตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/63 ประกอบมาตรา 90/46 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้แจ้งกำหนดวันนัดพิจารณาคำขอแก้ไขแผนให้ผู้บริหารแผนและบรรดาเจ้าหนี้ทราบโดยชอบแล้ว ขอให้ศาลนัดพิจารณาว่าจะเห็นชอบด้วยข้อเสนอขอแก้ไขแผนดังกล่าวหรือไม่ ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/58 ประกอบมาตรา 90/63 ผู้คัดค้านซึ่งเป็นเจ้าหนี้รายที่ 1 ยื่นคำคัดค้านว่า แผนฟื้นฟูกิจการที่ขอแก้ไขมีรายการไม่ครบถ้วนตามมาตรา 90/42 ไม่มีรายละเอียดที่ชัดเจนที่จะทำให้เจ้าหนี้พิจารณาได้ว่าหากอนุมัติแล้วเจ้าหนี้จะได้รับชำระหนี้ตามแผนที่แก้ไข การขอแก้ไขแผนเป็นการประวิงเวลาทำให้เจ้าหนี้ได้รับความเสียหายและทรัพย์สินของลูกหนี้เสื่อมราคา และเมื่อถึงที่สุดจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้้น้อยกว่ากรณีที่ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/58 (3) ขอให้มีความเห็นชอบด้วยข้อเสนอขอแก้ไขแผนและพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย ศาลล้มละลายกลางพิจารณาแล้วมีความเห็นชอบด้วยแผนที่มีการแก้ไขตามมติของที่ประชุมเจ้าหนี้ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โดยมีคำสั่งเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2564 ผู้คัดค้านยื่นคำร้องขออนุญาตอุทธรณ์และอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเคราะห์แล้วเห็นว่า กรณีไม่มีเหตุที่จะเปลี่ยนแปลงคำสั่งของศาลล้มละลายกลาง จึงไม่อนุญาตให้ผู้คัดค้านอุทธรณ์ ให้ยกคำร้องและไม่รับอุทธรณ์ คืบค่าขึ้นศาลชั้นอุทธรณ์ทั้งหมดแก่ผู้คัดค้าน ผู้คัดค้านฎีกาคำสั่งศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์ทั้งสองฉบับ โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า

มีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งศาลอุทธรณ์คดีขำณูพิเศษที่ไม่อนุญาตให้ผู้คัดค้านอุทธรณ์ทั้งสองฉบับชอบหรือไม่ เห็นว่า การที่กฎหมายล้มละลายในส่วนที่ว่าด้วยการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ได้กำหนดให้แผนฟื้นฟูกิจการหรือข้อเสนอขอแก้ไขแผนซึ่งที่ประชุมเจ้าหนี้ได้มีมติตามมาตรา 90/46 ยอมรับแล้วต้องได้รับความเห็นชอบจากศาลอีกชั้นหนึ่งตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 ส่วนที่ 8 ว่าด้วยการพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ ซึ่งมาตรา 90/58 บัญญัติให้ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน เมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า (1) แผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา 90/42 (2) ข้อเสนอในการชำระหนี้ไม่ขัดต่อมาตรา 90/42 ตี และในกรณีที่ยอมรับแผนเป็นมติตามมาตรา 90/46 (2) ข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนนั้นจะต้องเป็นไปตามลำดับที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าด้วยการแบ่งทรัพย์สินในคดีล้มละลาย เว้นแต่เจ้าหนี้นั้นจะให้ความยินยอม และ (3) เมื่อการดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย อันเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาใช้ดุลพินิจให้ความเห็นชอบด้วยแผนหรือข้อเสนอแก้ไขแผน ทั้งนี้ ก็เพื่อให้ศาลเข้ามามีบทบาทในทางเศรษฐกิจโดยใช้อำนาจตุลาการเพื่อก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และให้ศาลใช้ดุลพินิจตรวจสอบว่าสมควรให้ความเห็นชอบด้วยแผนหรือข้อเสนอขอแก้ไขแผนหรือไม่ สำหรับการพิจารณาปัญหาว่าเมื่อการดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายตามมาตรา 90/58 (3) หรือไม่นั้น ศาลจะต้องพิจารณาประกอบข้อมูลจากแผนฟื้นฟูกิจการในส่วนรายการรายละเอียดแห่งสินทรัพย์ หนี้สิน และภาระผูกพันต่าง ๆ ที่แท้จริงของลูกหนี้ในขณะที่ศาลสั่งให้ฟื้นฟูกิจการตามมาตรา 90/42 (2) เมื่อต่อมาผู้บริหารแผนเสนอขอแก้ไขแผนฟื้นฟูกิจการในส่วนของการจัดสรรการชำระหนี้และขอขยายกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผน ซึ่งตามแผนฟื้นฟูกิจการที่ขอแก้ไขนั้นเจ้าหนี้กลุ่มที่ 2, 3 และ 4 จะได้รับชำระหนี้เงินต้นลดลงจากแผนฟื้นฟูกิจการฉบับเดิม ผู้บริหารแผนจึงต้องแสดงให้เห็นว่าเมื่อดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการฉบับที่แก้ไขสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายตามมาตรา 90/58 (3) เช่นกัน แต่กลับได้ความจากรายการสรุปข้อเสนอขอแก้ไขแผนฟื้นฟูกิจการของผู้บริหารแผนที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้จัดทำมาเสนอต่อศาล เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สรุปไว้ว่าเจ้าหนี้กลุ่มที่ 2 และ 3 จะได้รับชำระหนี้กรณีฟื้นฟูกิจการน้อยกว่ากรณีล้มละลาย ซึ่งต่อมาเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แถลงต่อศาลในวันนัดพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการฉบับที่แก้ไขว่าจากการตรวจสอบทรัพย์สินของลูกหนี้นั้น ลูกหนี้ได้นำไปเป็นหลักประกันเจ้าหนี้รายที่ 7 ทั้งหมด ซึ่งหากมีการบังคับขายหลักประกันจะไม่มีเงินเหลือชำระหนี้แก่เจ้าหนี้รายอื่น ดังนั้นจึงถือว่าเจ้าหนี้ได้รับประโยชน์จากการชำระหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการที่แก้ไขมากกว่ากรณีล้มละลาย โดยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่มีพยานหลักฐานใดมาสนับสนุน ทั้งยังขัดแย้งกับรายการสรุปข้อเสนอขอแก้ไขแผนฟื้นฟูกิจการของผู้บริหารแผนซึ่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้จัดทำมาโดยละเอียด จึงมีข้อน่าพิจารณาว่าเมื่อดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการฉบับที่แก้ไขสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายตามมาตรา 90/58 (3) หรือไม่ กรณีจึงมีเหตุอันควรอนุญาตให้ผู้คัดค้านอุทธรณ์ ที่ศาลอุทธรณ์คดีขำณูพิเศษไม่อนุญาตให้ผู้คัดค้านอุทธรณ์นั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา เมื่อคดีขึ้นสู่ศาลฎีกาแล้ว ทั้งข้อเท็จจริงต่าง ๆ ในสำนวนเพียงพอแก่การวินิจฉัยประกอบกับคดีฟื้นฟูกิจการจะต้องดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยเร็ว ศาลฎีกาจึงเห็นควรวินิจฉัยไปเสียทีเดียวโดยไม่จำเป็นต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์คดีขำณูพิเศษวินิจฉัยก่อน สำหรับคำสั่งเห็นชอบด้วย

ข้อเสนอขอแก้ไขแผนครั้งแรกลงวันที่ 17 สิงหาคม 2563 นั้น เห็นว่า คดีนี้ ในกระบวนการพิจารณาให้ความเห็นชอบด้วยแผนนั้นไม่มีคู่ความใดโต้แย้งรายการในแผนเกี่ยวกับรายละเอียดแห่งสินทรัพย์หนี้สิน และภาระผูกพันต่าง ๆ ของลูกหนี้ในขณะที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ จึงรับฟังได้ตามที่ปรากฏในแผน และในแผนฟื้นฟูกิจการได้นำจำนวนเงินตามรายการต่าง ๆ มาคิดคำนวณประมาณการที่เจ้าหนี้จะได้รับชำระหนี้ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายและกรณีดำเนินการตามแผนสำเร็จ ซึ่งแสดงว่าเมื่อดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายแล้ว ตามแผนฟื้นฟูกิจการฉบับผ่านมติที่ประชุมเจ้าหนี้วันที่ 20 พฤศจิกายน 2557 เอกสารแนบท้าย 10 ซึ่งต่อมาศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนเมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2558 ดังกล่าว เมื่อผู้บริหารแผนเสนอขอแก้ไขแผนฟื้นฟูกิจการในส่วนของการจัดสรรชำระหนี้และขอขยายกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผน ซึ่งตามแผนฟื้นฟูกิจการที่ขอแก้ไขนั้นเจ้าหนี้กลุ่มที่ 2, 3 และ 4 จะได้รับชำระหนี้เงินต้นลดลงจากแผนฟื้นฟูกิจการฉบับเดิม ผู้บริหารแผนจึงต้องแสดงให้เห็นว่า เมื่อดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการฉบับที่แก้ไขสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายตามมาตรา 90/58 (3) ด้วยเช่นกัน โดยจำนวนเงินหรือประโยชน์ที่เจ้าหนี้ทั้งหลายจะได้รับกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายซึ่งจะนำมาพิจารณาเปรียบเทียบนั้นจะต้องเป็นข้อมูลจากแผนฟื้นฟูกิจการในส่วนรายการรายละเอียดแห่งสินทรัพย์หนี้สิน และภาระผูกพันต่าง ๆ ที่แท้จริงของลูกหนี้ในขณะที่ศาลสั่งให้ฟื้นฟูกิจการตามมาตรา 90/42 (2) ดังที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว แต่เมื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการฉบับที่แก้ไขซึ่งผ่านมติที่ประชุมเจ้าหนี้วันที่ 11 มิถุนายน 2563 เอกสารแนบท้าย 10 ประมาณการผลตอบแทนในการดำเนินงานตามแผนฟื้นฟูกิจการและในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย กลับเป็นฉบับเดียวกับที่แนบท้ายแผนฟื้นฟูกิจการฉบับเดิมโดยจำนวนเงินที่เจ้าหนี้จะได้รับชำระหนี้นั้นยังคงเป็นจำนวนตามที่ระบุไว้ในแผนฟื้นฟูกิจการฉบับเดิม มิได้เปรียบเทียบโดยระบุจำนวนเงินที่เจ้าหนี้จะได้รับชำระหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการฉบับที่แก้ไข จึงเป็นกรณีที่ผู้บริหารแผนไม่ได้แสดงให้เห็นว่าเมื่อดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการฉบับที่แก้ไขสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายตามมาตรา 90/58 (3) แต่อย่างไรก็ดี นอกจากนี้ยังได้ความจากรายงานสรุปข้อเสนอขอแก้ไขแผนฟื้นฟูกิจการของผู้บริหารแผนฉบับลงวันที่ 9 กรกฎาคม 2563 ที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้จัดทำมาเสนอต่อศาล โดยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้จัดทำตารางเปรียบเทียบจำนวนเงินที่เจ้าหนี้แต่ละกลุ่มจะได้รับตามแผนฟื้นฟูกิจการฉบับเดิม ฉบับที่แก้ไข กับจำนวนเงินที่เจ้าหนี้จะได้รับกรณีล้มละลาย ซึ่งระบุว่าจำนวนเงินที่เจ้าหนี้กลุ่มที่ 2 และ 3 จะได้รับกรณีฟื้นฟูกิจการตามแผนฉบับที่แก้ไขคือ 0 บาท และ 1,004,797.11 บาท ตามลำดับ และจำนวนเงินที่เจ้าหนี้กลุ่มที่ 2 และ 3 จะได้รับกรณีล้มละลาย คือ 2,497,976 บาท และ 3,608,702 บาท ตามลำดับ แล้วเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์สรุปไว้ว่าเจ้าหนี้กลุ่มที่ 2 และ 3 จะได้รับชำระหนี้กรณีฟื้นฟูกิจการน้อยกว่ากรณีล้มละลาย โดยใช้ข้อมูลการชำระหนี้กรณีล้มละลายตามเอกสารแนบท้าย 10 ของแผนฟื้นฟูกิจการฉบับศาลเห็นชอบวันที่ 12 มีนาคม 2558 ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าเมื่อดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการฉบับที่แก้ไขซึ่งที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติยอมรับเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2563 สำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้บางรายได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายตามมาตรา 90/58 (3) ศาลจึงไม่อาจมีคำสั่งเห็นชอบด้วยข้อเสนอขอแก้ไขแผนดังกล่าวได้ และเมื่อข้อเสนอขอแก้ไขแผนฉบับต่อมาเป็นการขอขยายกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผนและขอ

แก้ไขเงื่อนไขการออกจากแผนโดยเป็นการขอแก้ไขต่อจากข้อเสนอขอแก้ไขแผนฉบับแรกซึ่ง
จำนวนเงินที่เจ้าหนี้บางรายจะได้รับชำระหนี้ยังคงน้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้
ล้มละลายเช่นเดิม ศาลฎีกาจึงไม่เห็นชอบด้วยข้อเสนอขอแก้ไขแผนฉบับต่อมาทุกฉบับ และยอม
มีผลให้เจ้าหนี้และลูกหนี้ต้องกลับไปผูกพันกันตามแผนฟื้นฟูกิจการฉบับที่ศาลเห็นชอบเมื่อวันที่ 12
มีนาคม 2558 การที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตาม
พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/70 วรรคหนึ่ง โดยเห็นว่าการฟื้นฟูกิจการตาม
แผนฟื้นฟูกิจการฉบับที่มีการแก้ไขดังกล่าวได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผนแล้ว จึงต้องถูก
ยกเลิกเพิกถอนด้วยเช่นกัน อนึ่ง เมื่อศาลฎีกาไม่เห็นชอบด้วยข้อเสนอขอแก้ไขแผนทุกฉบับมีผลให้
เจ้าหนี้และลูกหนี้ต้องกลับไปผูกพันกันตามแผนฟื้นฟูกิจการฉบับที่ศาลเห็นชอบเมื่อวันที่ 12
มีนาคม 2558 ซึ่งขณะนี้ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดแล้ว แต่การที่ศาลจะพิจารณามีคำสั่ง
ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/70 วรรคสอง ได้นั้นจะต้องพิจารณา
พยานหลักฐานในสำนวนและฟังคำชี้แจงของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้และคำคัดค้านของ
ลูกหนี้ด้วย แต่ในชั้นนี้ข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอที่จะมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 90/70
วรรคสอง จึงเห็นควรให้ศาลล้มละลายกลางดำเนินการและพิจารณามีคำสั่งตามบทบัญญัติดังกล่าว
ตามที่เห็นสมควร พิจารณาคลับเป็นว่า มีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยข้อเสนอขอแก้ไขแผนทุกฉบับ ยก
คำสั่งศาลล้มละลายกลางที่มีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ และให้ศาลล้มละลายกลาง
พิจารณาและมีคำสั่งตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 90/70 วรรคสอง
ตามที่เห็นสมควรต่อไป ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นพิจารณาให้ความเห็นชอบข้อเสนอขอแก้ไขแผน
ฟื้นฟูกิจการทั้งสามศาลให้เป็นพับ

องค์คณะ

สัมพันธ์ บุณนาค · วิเชียร ดิเรกอุดมศักดิ์ · เดชา อัครวิวงศ์ไพศาล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/360-361/2567>